

til at tage under Overvejelse at være imødekommende overfor Maskinfolkene, om ikke fuldt ud, saa dog saaledes, at de vedkommende fik noget af deres Gage. Det er uforsvarligt overfor Mænd, der have arbejdet ved Teatret i 15 Aar, som jeg nævnedes, og arbejdet fra 7—8 Morgen til 11—12 Aften, at sige til dem, efter at de 9 Maaneder af Aaret ere gaaede: Nu kunne I søge Jer noget andet! Man kan sige, at kunde de faa noget bedre, tog de det vel. Det kan man sige til alle Mennesker, men Teatret er dog vist ikke tjent med hvert Aar at faa nye Folk. Det vilde koste det endnu mere end at lønne de gamle for hele Aaret, idet der dog skal nogen Øvelse til, de vedkommende skulle dog kende lidt til Forholdene paa Teatret for ikke at løbe sur i det, og der maatte antages flere, end der nu er, ifald det udelukkende var nye Folk. Ud fra denne Motivering tror jeg, at der vilde være al Grund til at imødekomme den Anmodning, som er fremsat fra Maskinfolkernes Side.

Johan Knudsen: Uden at komme nærmere ind paa en Diskussion om de Bemærkninger, som vi nu hørte af det ærede Medlem fra Hillerød (Dinesen), skal jeg gøre det ærede Medlem opmærksom paa, at der fra ingen Side har været Tale om et Tilskud fra Staten til en Talescene af 2½ Mill. Kr. Der har kun været Tale om et Tilskud af 1½ Mill. Kr., idet det har været en Forudsætning, at en halv Million skulde udredes af private, en halv Million af Københavns Kommune.

Ministeren for Kirke- og Undervisningsvæsenet (Appel): Maa jeg til det ærede Medlem for Københavns 11te Valgkreds (Sigvald Olsen) blot sige, at det ærede Medlem kan være aldeles forvisset om, at et rimeligt Hensyn vil der ved Teatret blive taget nedad i endnu højere Grad end opad, naar Talen er om det kongelige Teaters Funktionærer og Kunstnere, men man maa huske paa, at der er dog Forskel paa, om en Funktionær eller en Kunstner skal have en Ferie. Det er ikke sikkert, at Kunstnerens Ferie hængaar i lutter Lediggang, og det kan aandeligt talt være nødvendigt, at han eller hun faar denne Ferie, medens den, der har det andet Arbejde, er stillet paa en noget anden Vis. At sammenligne altfor stærkt og tæt alle mulige Arbejdsvilkaar og Arbejdsforhold lader sig ikke gøre. Det ærede Medlem vil dog vist ikke hævde, at man

skulde komme ind paa i private Virksomheder at være ængstelig for at have Arbejde til en Mand i 3 Fjerdingaar, naar man ikke vil paatage sig at beskæftige ham hele Aaret. Der er en Mængde Mennesker, ogsaa udenfor de rene Lønarbejderes Kreds, der ere saaledes stillede, at de maa søge deres Erhverv paa forskellig Vis, og det at afstumpe, som jeg nævnedes før, Vindskibeligheden og Driften til økonomisk Selvopholdelse, synes jeg, man skal være meget forsigtig med. Jeg tror ikke, det ærede Medlem mente — jeg kan i alt Fald forsikre ham, at det ikke er Tilfældet —, at man fra det kongelige Teaters Side med særlig haard Haand tager paa dette Forhold. Jeg tror, at man tager overmaade forstaaende og lempeligt paa det.

Sigvald Olsen: Jeg takker den højtærede Minister for hans velvillige Udtalelser og skal dertil kun knytte den Bemærkning, at det ikke er min Mening, at det ude omkring skulde være almindeligt, at Folk skulde have Krav paa, naar de ere beskæftigede et halvt Aar eller tre Fjerdingaar, ikke at kunne blive afskedigede i Resten af Aaret. Men det er i de private Virksomheder, og her have vi med en statsunderstøttet Scene at gøre. Selv om man ikke vil gaa saa vidt at sige, at enhver, der kommer ind ad Døren, og som har været der et Aars Tid eller et halvt Aars Tid eller lignende, skal betragtes som fast ansat og have sin fulde Ugeløn hele Aaret, mener jeg, at man kunde tage Hensyn til dem, der have været der i mindst 10 Aar eller lignende. Den Mand, der har været der saa længe, har nemlig for det første passet sine Ting, ellers beholdt de ham ikke, og for det andet har han lagt et saa stort Arbejde i sin Virksomhed, at der er god Grund til at tage Hensyn dertil. Selv om de ikke kunne faa hele den Løn, som de almindeligt oppebære, kunde man begynde med at give dem en Del deraf, saa at de ikke stod fuldstændig paa bar Bund i de 3 Maaneder.

Da ikke flere begærede Ordet, sluttedes Forhandlingen.

§§ 1—6

vedtoges uden Afstemning.

Ændringsforslaget Nr. 1 til § 7 af Udvalget

vedtoges uden Afstemning.